

Таким чином, аналіз православного світогляду доводить, що недостатньо лише відвідувати храми, молитися, читати церковну літературу, вчитися катехізису, необхідно жити як православна людина, відноситися до людей з любов'ю і довірою. Мало любити Бога, важливо прощати своїм ворогам. На жаль, з кожним роком світ стає ворожим, в різних кутках нашої планети виникають більші чи менші локальні конфлікти, причина яких криється в недружньому ставленні до інших. Підсумовуючи вище сказане, варто наголосити, що шлях до спасіння тернистий. Бути православним чи ні, сповідувати іншу релігію чи бути атеїстом – вибір людини, від якого залежить не лише своє майбутнє, а й як мінімум – майбутнє свого оточення, як максимум – світу. В наступних дослідженнях релігієзнавчої проблематики буде розглядатися релігійна віра як феномен в сучасному світі.

Лопатченко І. М.

ХарPI НАДУпри Президентів України

СІМЕЙНЕ НАСИЛЬСТВО ЯК ФАКТОР ПРОВОКАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО СИРІТСТВА

Розглядаючи актуальність проблеми слід зазначити, що сімейне насильство – це основний фактор продукування соціального сирітства, діючий як безпосередньо, так і опосередкованою батьківською алкоголізацією.

Нормальне функціонування сім'ї може порушуватися внаслідок певних особливостей її життєдіяльності. Серед факторів, що сприяють порушенню її функцій, зазвичай фігурують особливості взаємодії між членами сім'ї, їх особистісні, характерологічні особливості, психосоціальний статус. У дисфункціональних сім'ях порушується психічне здоров'я, не забезпечується особистісний і духовний розвиток кожного члена сім'ї, замовчуються серйозні сімейні проблеми. внаслідок деформації сімейних ролей і порушення структури сімейної ієрархії відсутня практика конструктивного вирішення конфліктів, і основним засобом в таких сім'ях стає насильство.

До найбільш поширеного виду насильства щодо дітей молодшого віку відноситься нехтування їх основними потребами і інтересами з боку значущих дорослих. Гостре або хронічне нехтування основними потре-

бами дитини (догляд, турбота, любов, спілкування), відсутність захисту від різних небезпечних ситуацій, включаючи холод, голод, несумлінне виконання батьківських обов'язків щодо виховання дитини, внаслідок чого відбувається порушення її здоров'я або розвитку, або існує загроза таких, психологи позначають терміном «депривація дитинства».

Раннє виявлення зневаги потребами дитини стає одним з найважливіших завдань у запобіганні насильства над дітьми в силу того, що даний вид є складовою частиною всіх видів насильства і являє найбільшу загрозу життю і здоров'ю малолітніх дітей. Первинну інформацію про нехтування потребами дитини, залишення її на тривалий період без нагляду, відмову у наданні медичної допомоги, створенні небезпечних для життя дитини ситуацій можуть дати фахівцям всі небайдужі люди, які мають громадянську позицію, які стали свідками даного факту. Інформація повинна стікатися в органи опіки та піклування за місцем проживання дитини, комісію у справах неповнолітніх, правоохоронні органи, медико-соціальні відділення в поліклініках і т.д. У даному випадку важливо, щоб інформація не тільки дійшла, але і була прийнята до розслідування посадовими особами і фахівцями. У цьому зв'язку важливими є знання про ознаки і наслідки нехтування потребами дитини, які допоможуть дорослим, що стали свідками, прийняти вірне рішення і допомогти запобігти погіршенню становища дитини.

Таким чином, можна відзначити, що сімейне насильство – це основний фактор продукування соціального сирітства, діючий як безпосередньо, так і опосередковано батьківською алкоголізацією. Якщо інші причини соціального сирітства свідчать виключно про безвідповідальне батьківство, нехтування своїми обов'язками по відношенню до власної дитини, то у випадку з сімейним насильством ситуація найчастіше зворотна і може бути охарактеризована як «гіпервідповідальне» батьківство. Воно пов'язане з агресивними моделями сімейного виховання, відсутністю досвіду конструктивних вирішень конфліктів. Насильство в сім'ї – потворний прояв аномічних процесів, що концентрують найбільш деструктивні форми людської поведінки, деформацію традиційних уявлень про сім'ю, що ставлять під сумнів легітимність фундаментальних суспільних інститутів.